

А пъкъ старцитѣ, — тѣзи злобни души, като арестувахъ книгата и бѣхъ напълно увѣрени, че не шж можъ вече да я препечатамъ, когато отишли въ двореца на 18-й Януарий 1895 г. на рождения день на Н. Ц. В. Бориса, вдѣхнали идеята за „Българското отечество“ а кн. „Княжество България“ незамѣтно да се претоци, да се не чуе, и да се не види, обаче, горчиво останахъ излѣгани.

Прѣзъ м. Февруарий взехъ отъ единъ сродникъ 200 лева, расплатихъ се съ хозяина и заминахъ за Пловдивъ, гдѣто препечатахъ книгата безъ да се усѣтагъ старцитѣ и я прѣснахъ. За отпечатванието и препечатванието единствения мой благодарѣтель, е, г-нъ В. Ив. Шоповъ, комуго освѣнѣ че вѣчно ще бѣдѣ признателенъ, нѣ и завѣщание ще остава на сина си, щото и той да му бѣде признателенъ, сѣщо и на чадата му; понеже онзи, който не е признателенъ къмъ своя благодарѣтель за каквото и да било, той не е достоенъ за благодарѣние.

Инанма достунѣ, саманъ долдуруръ постунѣ. Въ турцитѣ се срѣчатъ твърдѣ много ритмически поговорки, на мѣстото си. Споредъ тѣзи поговорка, човѣкъ трѣбва да се пази отъ приятеля си защото той може да го опропасти. Това е съвършенна истина. Въ рѣдки случаи човѣкъ може да се довѣри на странно лице нѣ на приятеля си изцѣло безъ никакво предпазване.

Всячки онѣзи на които е продаденъ или сами сѣ продали имота си, останжли и безъ къща, причината сѣ тѣхни близки и приятели. Даже и онѣзи които сѣ фалирали, повечето отъ тѣхъ сѣ станали жертва на довѣрчивото приятелство. Не сме вече такива каквито бѣхме преди освобождението, па и по послѣ. Отъ день на день се разваляме и пропадаме. Въ разстояние на 15 години отъ 1879—1894 въ княжеството сѣ обявени 117 д. за несъстоятелни, а отъ 1895 г. до сега, въ разстояние на петъ не пълни години, цифрата на несъстоятелнитѣ се равни съ първата, т. е. 116 д. отъ които 54 българе, 50 евреи и 12 разни.

Всякой се сили да излѣже, да измами и да те ограби безъ да се свѣни, като че този да е най-благородния начинъ за препитание. Всякой се сили казвамъ, нѣ само приягелтъ е койго, споредъ турската поговорка можѣ да опропасти и сѣсине човѣка, защото ако го познавашъ за добъръ, ти имашъ пълно довѣрие въ него, а пакъ ако ти казватъ че той не е